

MANŽELSTVÍ

DR: *doktor (vchází, nese desky, hlasitě)* Jan a Marie Novákovi!

MARY: To jsme my.

JAN: *(následuje ji, potichu)* Tak jdeme.

DR: Dobrý den. Jsem doktor Dvořáček.

MARY: Těší mě. *(potřesou si rukou)*

JAN: Jsme trochu nervózní. *(také si potřesou rukou)*

DR: Ve vašich dotaznících jste uvedli, že toto je vaše první návštěva v manželské poradně.

MARY: *(sedá si)* Ano.

JAN: *(sedá si)* Vlastně ani nevíme, co máme očekávat.

DR: Já doufám, že čekáte, že se vaše manželství vrátí do starých kolejí.

OBA: Ano.

DR: Fajn, tak jdeme na to. Chtěl bych vás požádat, abyste vaše manželství popsali několika neobvyklými termíny. Marie, kdybys měla přirovnat vaše manželství k nějakému jídlu, jaké by to bylo?

MARY: Zbytky.

DR: Honzo?

JAN: Dobré zbytky.

DR: Honzo, kdyby tvé manželství bylo lodí, jaká by to byla loď?

JAN: *(ticho)* Pomalá loď do Číny?

DR: Marie?

MARY: Pomalá loď do Číny bez kompasu a motoru.

DR: To je špatné, že?

JAN: Nezdá se, že bychom dělali nějaký pokrok.

MARY: I kdybychom ho udělali, jsem si jistá, že bychom to nepoznali

DR: Bylo vaše manželství někdy lepší?

MARY: Jo. Když jsme se vzali byli jsme šťastní.

JAN: S tím souhlasím. Nevím, kde se to pokazilo. Ale někde na té cestě se z nás, manželů, stali jen spolubydlíci.

MARY: Myslím, že i spolubydlíci toho mají společného víc než my dva.

DR: *(dívá se do složky)* Uvedli jste, že jste oba křesťané.

OBA *(kývají)* Ano.

DR : Marie, modlíš se každý den?

MARY: Kdysi jsem se modlívala. Četla jsem Bibli a modlila se, ale teď už ne.

DR: A ty? *(na Honzu)*

JAN: Se mnou je to stejný. Čítal jsem Bibli každý den, ale teď na to nemám čas.

DR: Honzo, chtěl bys, aby toto manželství opět fungovalo?

JAN: No, jistě. Proto jsem tady.

DR: A ty Marie?

MARY: Absolutně. Když jsem říkala, dokud nás smrt nerozdělí, myslela jsem to upřímně

DR: Fajn, máte tedy ještě naději.

OBA: Opravdu?

DR: Pokud by jste nebyli křesťané netrval bych na tom, ale můžeme provést takové malé cvičení se žebříkem.

(odchází)

JAN: Cvičení? Nemám tušení o čem to mluvíte.

MARY: Ani já ne.

DR: *(přináší oboustranný žebřík)*

MARY *(k Janovi)*: To je přece žebřík.

DR: Samozřejmě. Používám toto cvičení pouze u křesťanů, kteří chtějí zachránit své manželství. Nikdo jiný by tomu neporozuměl. Vylezte si každý na jednu stranu, na první příčku.

DR: *(po tom, co oba vylezli na žebřík)* Marie, věříš, že muži jsou stvořeni k obrazu Božímu?

MARY: Ano, samozřejmě.

DR: Honzo, věříš, že i ženy jsou stvořeny k obrazu Božímu?

JAN: No jistě, vzpomínám si na 1 verš, je to už dávno, ale myslím, že to bylo takhle: Tedy Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, muže a ženu stvořil je.

DR: Výborně. To bylo důležité, postupte o jednu příčku nahoru.

OBA: *(postoupí)*

DR: Chápete, co se děje?

JAN: Asi jsem trochu natvrdejší, ale nepozoruju, že by se něco dělo, kromě toho, že jsme výš.

DR: Ani ty ne, Marie?

MARY: Nejsem si jistá, že vím, o co by tu mělo jít.

DR: Mnoho lidí to nepozná, dokud je na to neupozorním. Křesťanské manželství je jako žebřík. Ještě jeden krok a uvidíte, co se stane se vzdáleností mezi vámi.

OBA *(postoupí o další příčku)*

JAN: No páni! Jak jsem moh' být tak hloupej?

MARY: O co tu jde?

JAN: Já, který jsem měl být knězem rodiny! Já to nepoznal!

MARY: Já tomu nerozumím. Všechno, co vím je, že jsme se dostali blíž k sobě.

DR: No, a to je ono! Slezte.

MARY *(lezoucí dolů)*: Honza v tom asi viděl něco duchovního, co mi uniklo.

JAN: Ale zlato, je to tak jasné! Naše manželství je jako žebřík. Čím výš jsme, tím blíž jsme k Bohu. A čím blíže se přiblížíme k Bohu, tím blíž jsme k sobě navzájem.

MARY: Čím více toho víme o Bohu, tím více toho víme o sobě. Není divu, že jsem se k sobě chovali jako cizí lidé! Stali jsme se cizinci i pro Boha.

JAN: To vysvětluje, proč na začátku byl náš vztah vřelý a teď je to pryč.....no, jsem opravdu rád, že jsem ženatý.

DR: *(usmívá se)* Co tím myslíš?

JAN: Kdybych byl svobodný, nebylo by nic, co by mi připomnělo, že se oddaluji od Boha.

MARY: Myslíš, že to Bůh nás chtěl upozornit. Odcizili jsme se, abychom poznali, že se vzdalujeme Bohu?

DR: Nepochybuji o tom.

JAN: Pamatuješ, jak jsme se vždy před snídaní modlili a četli Bibli?

MARY: Jo. Chybí mi to.

DR: *(odvádí je ven)* Fajn, vy dva, běžte domů, otevřete své Bible a znovu objevujte toho, který vše stvořil.